

ROČNÍK 1
ČÍSLO 1

SSPVC**TIMES**

BŘEZEN-ČERVEN 2017



STŘEDNÍ ŠKOLA
PODORLICKÉ VZDĚLÁVACÍ CENTRUM



Projekt CZ.02.3.61/0.0/0.0/16_012/0000608

GRAMOTNOSTI INOVATIVNĚ



EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání


MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

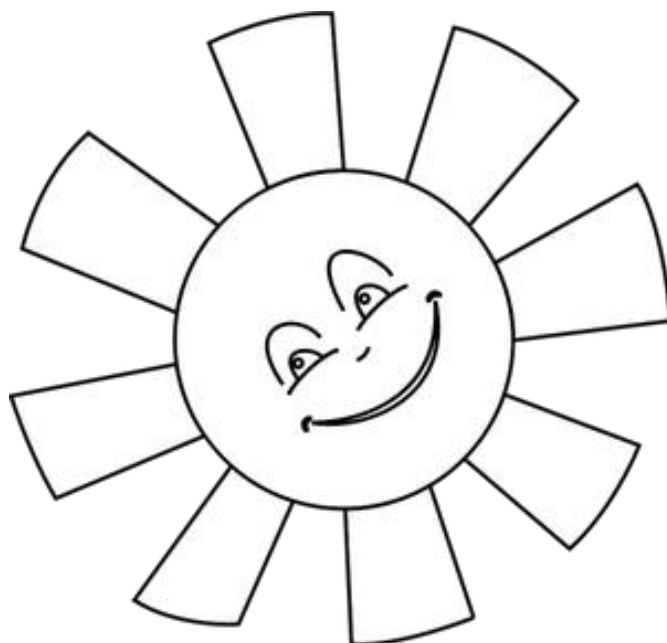
Úvod

Jaro je v plném proudu, všechno kvete, sluníčko svítí a zkrátka začíná ta nejhezčí část roku. A když přišlo to jaro, tak i my jsme se probrali ze zimního spánku a „dali“ jsme pro vás první číslo našeho školního časopisu. A jelikož se za tu zimu a kousek jara stala spousta věcí, tak vás chceme uvést do děje, lépe řečeno abyste se pobavili nebo se dozvěděli něco, co jste nevěděli.

Zároveň vás chceme vyzvat k tomu, jestli nám nechcete s časopisem pomoci. Potřebujeme šikovné dopisovatele, reportéry a všechny, kteří se chtějí dívat kolem sebe a chtějí o tom i psát. No a také ty, kteří dokážou pro své spolužáky vymyslet třeba nějaký úkol nebo dobrou křížovku.

Nepohrdneme taky dobrou fotkou z oficiálního života školy, ale i o přestávkách se hodně stane. Tak to zaznamenejte a pošlete to. Třeba se v časopise uvidíte.

Vaše redakční rada



Položili jsme pár otázek našemu panu řediteli



Jaký máte názor na nově vznikající časopis? Myslíte si, že škole něco přinese a co přinese škola jemu?

Zcela určitě kladný. Dlouho jsme tu žádný časopis neměli, proto se na něj těším. A doufám, že bude škole přínosem nejen v rámci její prezentace na veřejnosti, ale i jakýmsi neformálním spojovacím prvkem mezi vámi, studenty, a námi, tedy pracovníky a vedením školy. A co mu škola přinese? Doufám, že jen to nejlepší, tedy příjemné podmínky pro práci samotné redakční rady a jednotlivé přispěvatele, ale i jenom samé dobré podklady

pro jednotlivé příspěvky.

Byl na této škole už někdy nějaký časopis? A co byste tomu novému popřál?

Ano, časopis už tu byl. Ale je už to tak dávno, že se na něj téměř nepamatuji. Dlouho tedy nevycházel. A co popřát tomu novému? Hlavně aktivitu redakční rady, bez které žádný časopis nevyjde, hodně dobrých nápadů a hlavně co nejvíce spokojených čtenářů.

Co by podle Vás měl obsahovat?

Asi nejvíce by se měl zaměřit na samotný život školy, pak na mimoškolní aktivity našich žáků, na kulturní činnosti. Dále pak něco o spolupráci se základy a firmami, které nás podporují a které vás hlavně potřebují. No a také by mohl obsahovat něco z techniky. Jsme totiž technickou školou, tak co nepoužít něco z technického života kolem nás.

Jak jste se stal ředitelem naší školy?

Málokdo ví, že jsem sám, když jsem byl ve vašem věku, tuto školu absolvoval; a jsem na to patřičně hrdý. To jsem tady nejdříve vystudoval učební obor na tehdejší SOU Adast, které sídlilo v tomto areálu. Pak jsem získal maturitní vysvědčení na SPŠ v Novém Městě nad Metují. Po maturitě přišla vysoká škola a po ní práce v Adastu, což je dnes KBA-Grafitec. A po krátkém čase jsem se vrátil sem do školy jako učitel odborných předmětů. No a pak, ale to už je jiný příběh, ten ředitelský.

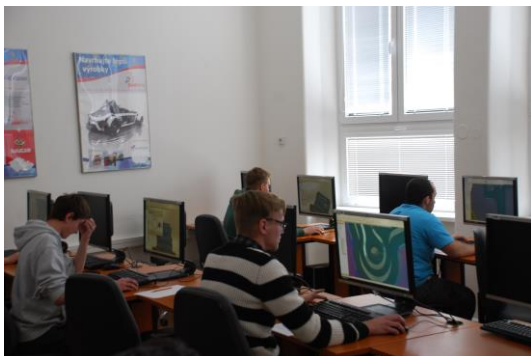
Myslíte si, že vzdělání je základem života?

O tom vůbec nepochybujte! Vzdělání je totiž jednou z mála hodnot, kterou už nám nikdo nikdy nemůže vzít. A jak s touto hodnotou naložíme, to už je jenom na každém z nás.

redakční rada



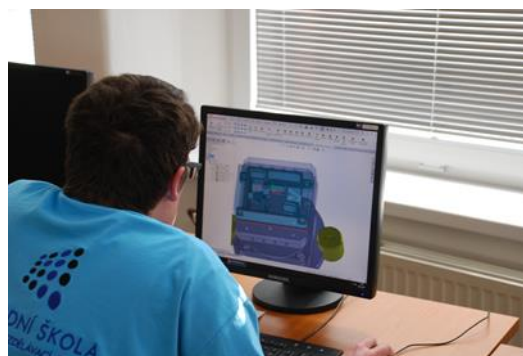
Soutěž v programování CNC obráběcích strojů v programu SolidCAM



Ve čtvrtek 16. února se naše škola pořádala již 8. ročník celostátní soutěže v programování CNC strojů v programu SolidCam. Autorem tohoto softwaru je brněnská firma SolidVision s. r.o., která se již mnoho let zaměřuje na podporu studentských aktivit studentů hlavně z technických škol a pravidelně pořádá soutěže v programování nejen v programu SolidCAM, ale i SolidWorks.

A tak 21 mladých mužů již od dopoledne v tichu počítačových učeben v Pulicích zhotovovalo program pro řízení CNC obráběcího stroje. Využívali tak své znalosti z oblasti správných postupů obrábění a všech dalších podmínek, které k dosažení kvalitního výsledku potřebovali. Šlo například o správnou volbu obráběcí operace, hloubky řezu, správnou volbu obráběcího nástroje a rychlostí jeho pohybu v příslušných směrech. Zároveň museli velice dobře ovládat práci ve 3D softwaru SolidWorks, tedy práci v objemovém modeláři. Tento modelář totiž slouží k zadání tvaru a rozměrů dílu, který má být pomocí programu SolidCAM vyroben.

I když naše škola v této soutěži nezměla, přesto jsme se v závěrečném hodnocení neztratili. Martin Štefek ze čtvrtého ročníku obsadil krásné 4. místo a při závěrečném vyhlášení převzal z rukou starosty města Ing. Petra Lžíčáře a Ing. Zdeňka Forejtka, zástupce hlavního sponzora KBA-Grafitec, hodnotné ceny.





Martin Štefek z ročníku 4M obsadil 4. místo



Vítězové soutěže s vedením města, KBA-Grafitec a školy

Poznali jsme Ukrajinu

Asi víte, že jsme někteří byli na konci února na Ukrajině. Vedoucím zájezdu byl ještě pan učitel Sotona. A bylo to tam fakt „hustý“. Úplně jiný svět. Užívali jsme si památky, které byly opravdu krásné, a muzea. Nejvíc nás oslovilo ale Muzeum Černobyli, tam jsme si udělali obrázek o tom, jak to tenkrát bylo. No a pak máme spoustu zážitků z běžného života obyčejných Ukrajinců.



Když jsme se procházeli městy a občas se zatoulali mimo historický střed, nestačili jsme se divit. Uličky bez asfaltu, domy bez omítky, prach a...vodka. Ale lidi samý úsměv, jídlo výborné a ubytování taky.

Máme ale taky pár zážitků, na které nezapomeneme. Třeba ten, jak k nám ve vlaku už na Ukrajině přišla paní, která chtěla peníze. My jsme je ale neměli, tak jsme jí dali chleba. Paní odešla. Za chvíli přišla znovu, tak jsme jí dali zbytek chlebů...ale samo že bez řízků!

„Účastníci zájezdu“





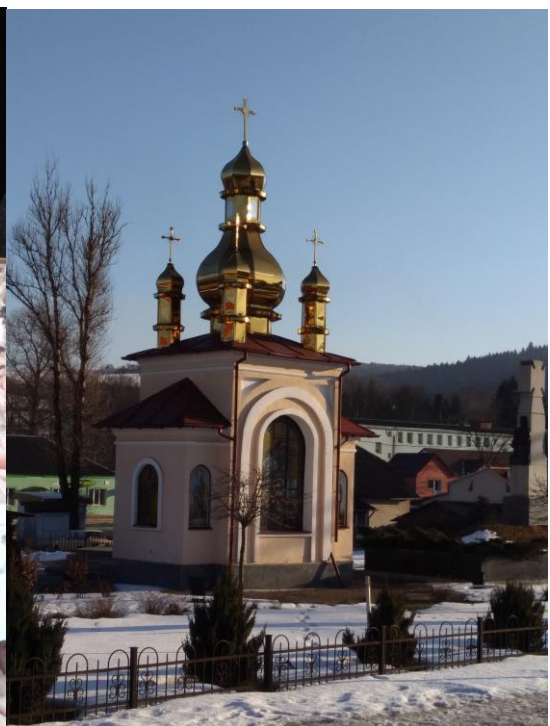
Únava



Hlad



Realita



Historie

Soutěž odborných dovedností



Další soutěží, kterou naše škola pořádala ve dnech 28. a 29. března, bylo krajské kolo Soutěže odborných dovedností pro učební obory Obráběč kovů. Z naší školy se jí zúčastnili čtyři žáci, dva ze druhého a dva ze třetího ročníku.

Soutěž probíhala v dílnách a v učebně ve škole. Vyhlášení výsledků a vítězů pak v malém sále Společenského centra – Kino 70 ve městě za účasti představitelů města, vedení školy a generálního sponzora, firmy KBA-Grafitec, která do soutěže věnovala velmi hodnotné ceny. A jak jsme dopadli? Naši studenti ze 3. ročníku byli třetí. A jako družstvo jsme pak byli taky třetí. Gratulujeme!

redakce



Kdopak asi vyhraje?



Slavnostní vyhlášení výsledků ve Společenském centru – Kino 70 v Dobrušce



Vítězové soutěže družstev

Jak jsme darovali krev



V pátek 7. dubna se žáci 3. ročníků oboru Informační technologie a Mechanik seřizovač, konkrétně Jeník, Podhradský, Lohniský, Bastl, Rich, Lifka a Lebruška, zúčastnili dobrovolného darování krve. Jela s námi paní učitelka Janovcová, která celou akci zorganizovala a která nás k darování krve přemluvila.

Od školy jsme odjžděli v 7,50 a v nemocnici v Ústí nad Orlicí jsme měli být v 9,00 hodin. Cestou v autě panovala dobrá nálada, poslouchali jsme hudbu a kecali o blbostech...Po příjezdu na místo jsme vyplnili dotazník a pak jsme šli na klasický odběr krve, takový, který nám dělá běžně doktor a který měl zjistit, jestli jsme vhodní dárce a krev můžeme darovat. Jakmile jsme jím prošli, šli jsme k jedné lékařce na výklad, která nám objasnila, jak takové darování krve vypadá. No a pak to přišlo...pak už jsme každý šli na samotný odběr krve. Sedli jsme si do křesla a sestřičky nás pak uložily i s křeslem do pololežící polohy, ruku nám



natřely dezinfekcí a do žíly nám vpíchny jehlu. Tak začal náš první odběr 450 ml krve. Při odběru na nás mluvily, aby se nám neudělalo špatně. Celý odběr trval asi 8 minut. Pak jsme museli ještě 30 minut čekat v čekárně, kde jsme dostali kafe a miňonku. Po celém odběru jsme pak už jeli zpátky domů...a všichni jsme to přežili!!!

Kamil Lifka, 3IT



Slouží nám nové výcvikové centrum v KBA-Grafitec v Dobrušce

Už několik měsíců studentům naší školy slouží nové výcvikové centrum v našem partnerském závodě KBA-Grafitec v Dobrušce. Na svoji pravidelnou šestitýdenní praxi sem chodí studenti z oborů Mechanik strojů a zařízení, Mechanik seřizovač a Nástrojař. A jak se jim tady líbí, to nám například sdělil student 2.



ročníku studijního oboru Mechanik seřizovač David Novák: „Moc se mi tato naše nová učebna líbí, i když je zatím nedovybavená. Ještě v ní chybí samotný CNC stroj, na kterém se budeme učit. Ten nám ještě firma slíbila. Zatím jsem prošel všemi pracovišti a nejvíc se mi líbilo na „souřadničáku“, což je stroj, kde se měří odchylky na tisícinu milimetru a který se správně jmenuje souřadnicový trojrozměrný měřicí stroj. Víte, ono opravdové prostředí firmy se ve škole fakt nedá nasimulovat“.



Jiný ze studentů Josef Fiala, který se při naší návštěvě „trápil“ u opravdového CNC stroje přímo ve výrobní hale, mezi vlastní výrobou opravdu použitelných součástek jen tak mimochodem pronesl: „Je to tu fakt dobrý. Moc mě baví hlavně to, že se dostaneme k více strojům a nástrojům, které ve škole nemáme.“

A že si našich studentů KBA-Grafitec opravdu hledí, to dokázala soutěž, kterou pro naše studenty firma připravila. Vladimír Růžička, jeden z výherců, nám k ní řekl: „Naším úkolem bylo se v průběhu praxe vyfotit, jak tu pracujeme, a fotku pomocí zprávy poslat na facebookovou adresu KBA-Grafitec a pak už jenom rozesílat mezi kamarády a získat co nejvíce liků“. A co studenti vyhráli? Mobilní telefony!!



Vítězové soutěže o co nejvíce lajků s Ing. Z. Forejtkem z KBA-Grafitec



Byli jsme v muzeu...



Ve středu 26. dubna jsme vyrazili do Dobrušky! Ve škole začaly praktické maturity, tak jsme solidárně opustili školu, abychom naše spolužáky nerušili. A protože v českém jazyce a dějepise bereme národní obrození, tak se naše dvě češtinářky rozhodly, že nikam nepojedeme, ale že vyrazíme po stopách dobrušského rodáka

a jednoho z národních buditelů F. VI. Heka, románového F. L. Věka. Jenom nám trochu nepřálo počasí a pršelo a pršelo a byla zima, proto jsme se nejdříve šli zahřát do muzea. A tady bylo věcí! Poznali jsme nejen historii samotné Dobrušky a její významné rodáky a obyvatele, jak je označila paní průvodkyně, tři zdejší Františky – Františka Vladislava Heka, Františka Adolfa Šuberta, prvního ředitele Národního divadla, a našeho současného nejslavnějšího malíře Františka Kupku,

ale i historii zdejších Židů, kde nás asi nejvíc zaujala jejich očištná lázeň, tzv. mikve, ve které se koupali vždy před šabatem a která se plnila vodou ze spodních pramenů. Ta dobrušská však díky nešetrným stavebním zásahům v sousedství už vyschla.

Od mikve už byl kousek do synagogy, která je hned vedle muzea a která dnes slouží jako kulturní prostor a kam jsme se z muzea dostali tzv. „posranou uličkou“. Ta nebyla však znečištěná, to je jenom její lidový název, ale byla tak úzká, že dva by stěží vedle sebe prolezli. Synagogu a muzeum jsme opustili opět v dešti, ale rodný domek F. L. Heka – Věka jsme si nenechali ujít s tím, že máme tolik zážitků, že v češtině a v dějepise budeme určitě perlit!!!





Z náhledu obhlížíme synagogu v Dobrušce



Užíváme si tzv. „posranou uličku“ – spojnici mezi domem s mikvú a synagogou

...a byli jsme si i zalyžovat

V polovině března několik z nás vyrazilo do rakouského střediska Nassfeld na pěknou lyžovačku. Vyrázili jsme v neděli odpoledne společně s Umprum Hradec Králové, se kterými byly hned od začátku pěkné komplikace. Ale hned od prvního dne jsme na problémy zapomněli a užívali si úžasné počasí i ještě lepší sních. Jedna z nejdelších kabinkových lanovek na světě Millenium Express nás každý den vyvezla na vrchol nad naším zimním střediskem a pak už nás čekalo 110 km sjezdovek, z nichž některé byly na italské straně, neboť Nassfeld leží na rakousko – italských hranicích. A jen taková zajímavost: Nassfeld je v překladu „mokré pole“, my jsme však déšť a ani sních po celý pobyt nezažili.

Lyžaři z Nassfeldu



Opravdu máme lyže!



Kontrast – dole je Nassfeld



To je pohodička!

Zvládáme i exkurze

Zatímco se naši spolužáci potí u maturit, my si jezdíme po exkurzích. Nás například zaujala ta do Mesa Parts Vysokov. Jedná se o německou rodinnou firmu založenou již v roce 1896, kterou vede již její 4. generace majitelů. Firma se zaměřuje na výrobu drobných součástek hlavně pro automobilový průmysl, pak také vyrábí součástky pro průmyslové použití v jiných odvětvích nebo pro zdravotnictví. Ve Vysokově pracuje téměř 350 pracovníků v úžasně čistém, vzdušném a světlém prostředí. Jediné, co nás trochu zprvu zaskočilo a potom i pobavilo, byl všude přítomný kluzký olejový film. Tak si dokážete představit, jak jsme si klouzavou podlahu užili!

studenti 1IT



Zaujalo nás třídění barevných kovů a jejich další využitelnost



Další skupina našich spolužáků obdivuje českou přesnost



V závěru jsme dostali i úkoly

Návštěva z NONY z Nového Města nad Metují

Co je stacionář NONA?

Společnost NONA 92, o.p.s. je nestátní nezisková organizace, která se zabývá zkvalitňováním života lidí zejména s mentálním postižením. Pomáháme jejich rodinám v péči a podporujeme jejich osamostatňování.

Jak jsme navázali spolupráci s NONOU:

Spolupráci s NONOU jsme navázali v loňském školním roce na základě žádosti paní Moniky Trojanové. Celý stacionář se těšil, že bude mít nové kamarády a naše třída se těšila na první návštěvu a setkání.

Absolvovali jsme společnou akci a návštěvu stacionáře:

Dvakrát v průběhu prvého jsme se byli podívat za kamarády v Novém Městě nad Metují. Zajímalo nás, jak to tam chodí, jaký mají program, jaké činnosti dělají a kdo tomu „šéfuje“. Někteří jsme si tam dali čaj, někteří kávu, ochutnali jsme připravené občerstvení a popovídali jsme si s klienty.

1. 6. 2016 pak stacionářští kamarádi s naší pomocí připravili sportovní den na téma Světadíly, který jsme si všichni opravdu užili. Tento rok se také snažíme pomoci se sportovním dnem, který však bude náročnější než ten v minulém roce.

Ve čtvrtek 4. 5. přichystali žáci z 2IT pro klienty stacionáře NONA prohlídku dílen a robotů:

Čtyřčlenná sestava ze třídy 2IT pod vedením p. uč. Jakubce, p. uč. Vilímkové a pod „zásypem“ informací od Moniky Trojanové jsme uskutečnili pro pár klientů ze Stacionáře prohlídku našich dílen a robotů. Kámoši z Nového Města nad Metují se šéfkami Monikou Trojanovou a Ivou Bořkovou dorazili těsně před devátou hodinou. Prohlídka mohla začít. První zastávka byla u p. Jakubce v učebně robotiky, kde kluci nemohli uhnout očima z malých jezdících robotů. Hlavně je zajímalo, jak se vyrábějí, jak dlouho to trvá a jestli se naše škola účastnila nějakých soutěží.



Poté jsme s pomocí p. uč. Vilímkové prolezi všechny díly, kde všichni byli nadšení. Po dílnách a svařovně následovali CNC stroje, velcí roboti a tiskárna. Pak jsme rozdali malé dárečky a naši hosté dostali i něco k „zakousnutí“. A když to vypadalo, že klienti se odeberou k autu a vyrazí, jeden z klientů chtěl natočit „rozhovor“ s naší čtyřčlennou sestavou.



Nebyli jsme proti. Očekávali jsme, že budou padat otázky o škole, ale nakonec jsme zůstali u tématu, které teď slyšíme na každém rohu – MS v hokeji!

A to nejlepší nakonec – rozhovor neminul ani pana ředitele – taktéž o MS v hokeji!



Pozn. Tímto bych chtěla poděkovat Tereze Svobodové, Ladislavovi Tobiáškoví a Dominiku Vajсарovi za dobrovolnou účast a obrovskou pomoc při prohlídce a organizaci.

Sára Vorlíčková 2IT



Momentky z plesu







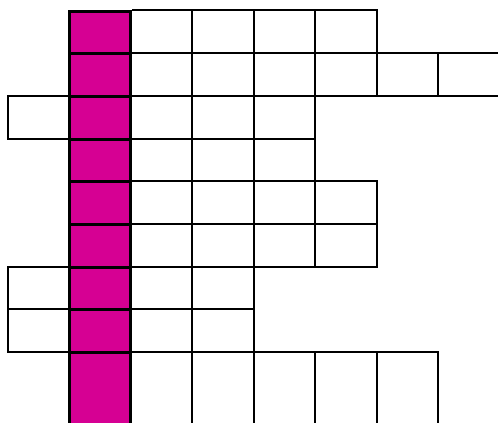




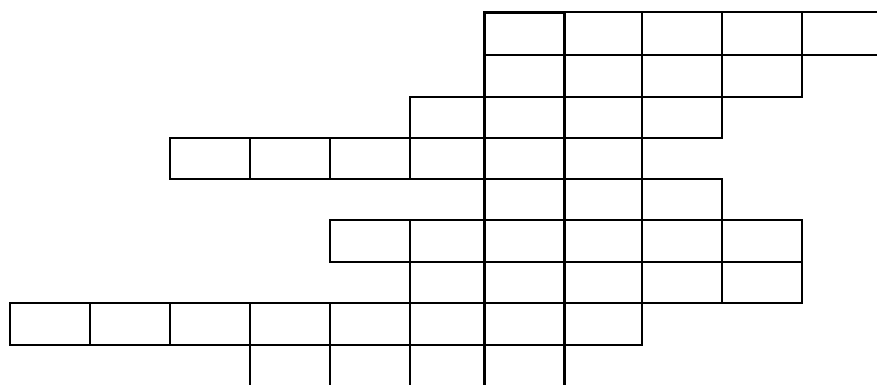
Navštívili jsme p. uč. Sotonu



A něco pro zábavu



Hlavní město Francie
 Nejlepší fotbalista planety??
 Z čeho se pije pivson většinou??
 Roční období??
 4.měsíc v roce??
 Kdo vyrobil dynamit??
 Prvek v chemii se značkou Ni??
 Pohoří v Jižní Americe??
 Bojový plyn použitý za 1.světové války??



Píšeme na ?
 Oblíbená květina?
 Obojživelník ?
 Jaké jméno slaví svátek 15.října ?
 Máme noc a ?
 Každý rok slavíme v prosinci ?
 Na stromech roste ??
 V létě si kupujeme čokoládovou ??
 Na růži jsou ?

Co naši spolužáci umí



Kresba Romana Ulricha ze 4ITB

A je tu závěr...

... každá „legrace“ jednou končí, a tak tady končí i první číslo našeho školního časopisu. A pokud jste dočetli až sem, tak je to dobré, protože jsme vás něčím zaujali... třeba tak, že se stanete našimi spolupracovníky nebo alespoň přispěvateli a my vás přivítáme mezi námi. A další číslo už bude s vašimi příspěvky. Pokud vás napadá, co by v časopise určitě mohlo být, pište na adresu casopis@sspvc.cz nebo svoje příspěvky přineste přímo Sáře Vorlíčkové z 2IT či Mgr. Janě Melicharové.

vaše redakce



...a ještě malý dodatek

V posledních dvou týdnech května proběhly v naší škole maturity. A věřte, nebyla to žádná legrace! I přesto výsledky nebyly tak zlé a převážná většina našich spolužáků zvládla „zkoušku dospělosti“ úspěšně a už teď si užívá zasloužené prázdniny s čerstvým maturitním vysvědčením v ruce.

A co nás ještě čeká dál, než vyrazíme na prázdniny? Cesta do Anglie pro několik našich spolužáků, závěrečné zkoušky 3. ročníků a hlavně závěrečná klasifikace...ale to už je téma pro další článek do našeho příštího čísla. Tak si užijte prázdniny a po nich se určitě ozveme!!!

vaše redakční rada

